

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 28-07-13

Col·lecta:	140,79
Caixetes ciris	69,99
Caixetes:	51,72
Caixetes Càritas:	38,91

Lectures del 11 d'agost

Diumenge 19 de durant l'any C

1ª Lectura: Sa 18, 6-9

Salm : 32 (33), 1 i 12. 18-20.. 22

2ª Lectura: He 11, 1-2.. 8-19

Evangelí : Lc 12, 32-48.

ENTERRAMENT

La setmana passada vam acompanyar amb la pregària a la família de Martí Berbis Flotats, de 59 anys.

ECONOMIA JULIOL

Saldo juny -508,94

Entrades

Ciris	222,63
Caixetes	182,50
Col·lectes	764,37
Total entrades . 1.169,50	1.169,50

Sortides

Telèfon	61,42
Subscripció	45,00
Seg. Social	29,86
Flors	5,00
Neteja	158,93
Reparacions	72,60
Total sortides	372,81
Total sortides	372,81

Romanent juliol 287,75

Preguem amb cada dit de la mà

1- EL DIT POLZE o dit gros.

És el més proper a tu. Podem començar pregant per aquells que són a prop nostre. Són els més fàcils de recordar. Preguar pels nostres éssers estimats, és una feina «dolça». Preguem.

2-EL DIT ÍNDEX.

És el dit que segueix al primer, anomenat també: dit apuntador, o assenyalador, o mestre, o saludador. Preguem per aquells que assenyalen un camí, que ensenyen, instrueixen i curen.

Això inclou mestres, professors, metges, sacerdots, pares i mares, avis. Necessiten suport i saviesa per indicar la direcció correcta als altres. Recordem-los en les nostres oracions.

3-EL DIT MITGER.

El següent dit és el més alt, anomenat, també, dit del cor, o del mig, o llarg, o llèpol. És el més llarg. Ens recorda als nostres líders. Preguem per aquells que ens governen, per aquells que tenen autoritat. Aquestes persones dirigeixen el destí de les nacions. Necessiten moltíssim l'ajuda i la guia de Déu. Preguem per ells.

4. EL DIT ANULAR o de l'anell.

És el nostre quart dit. Encara que us pugui sorprendre, és el dit més feble, com ens ho pot dir qualsevol professor de piano. Ens recorda que cal que preguem pels
(continua a dins)

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

4 d'agost del 2013

Núm. 495

Diumenge 18 de durant l'any C

... el que has acumulat, de qui serà ?

Jesús viu a Galilea la fam i la misèria, mentre altres regions com Tiberíades creixen en la abundància. Els camperols es queden sense terres mentre els terratinents construeixen sitges i graners cada cop més grans.

Davant de la injustícia, - que es repeteix avui, - Jesús reclama els valors de l'Esperit i el sentit de compassió. Fer-nos solidaris i sensibles amb el sofriment dels altres.

Vigileu, ens diu Jesús, "perquè ni que algú tingués diners de sobres, els seus bens no li podrien assegurar la vida".

El diner, convertit en ídol absolut, és per a Jesús, el gran enemic del projecte humanitzador de Déu.

Déu no pot ser Pare de tots, sense reclamar justícia per aquells que són exclosos d'una vida digna i plenament humana.

És Déu qui ens pregunta: "...el que has acumulat, de qui serà" ?

La vanitat i el desig de poder són consubstancials a la naturalesa humana.

Ho envaeixen tot, des de persones i organismes públics fins a les pròpies finances vaticanes.

En aquest sentit, el Papa Francesc sembla disposat a acabar d'una vegada i per totes, amb els escàndols del Banc del Vaticà. El seu discurs ens omple d'esperança quan diu: "Desitjo una Església pobre i per els pobres, que surti dels palaus i vagi a la rodelia..."; en aquest camí, la seva determinació per reformar "l'Institut per a les Obres de Religió" és un signe de que els principis de l'evangelí han d'impregnar sempre les activitats de caràcter financer.

Però no ens enganyem, l'actual crisi que patim no és només de caràcter econòmic, va més enllà, perquè és una crisi d'humanitat.

Necessitem preguntar-nos quin és el nostre lloc en aquesta Terra. On és la nostra riquesa?. Quins són els nostres valors?.

FULL INFORMATIU

X_i_C

Lectura del llibre de l'Eclesiastès Ecle 1:2; 2:21-23

Vanitat i més vanitat, deia el Portaveu-del-poble, vanitat i més vanitat, tot és en va. Després que un home s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia, ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res. També això és en va, i és una gran dissort. Perquè, de fet, ¿què en treu l'home de tot esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol? Passa els dies en el desfici i en les penes de la seva servitud, i de nit el seu cor no descansa. També això és en va.

Salm responsorial 89 (90)

Tu fas tornar els homes a la pols dient-los:

«Torneu-vos-en, fills d'Adam.»

Mil anys als teus ulls

són com un dia que ja ha passat,
com el relleu d'una guàrdia de nit.

T'emportes els homes com si fossin un son;

al matí s'espiguen com l'herba,
com l'herba que s'espiga i floreix,
però al vespre es marceix i s'asseca.

Ensenya'ns a comptar els nostres dies
per a adquirir la saviesa del cor.

Calma't, Senyor, què esperes?

Sigues pacient amb els teus servents.

Que cada matí ens sacii el teu amor,
i ho celebrarem amb goig tota la vida.

Que la tendresa del Senyor, el nostre Déu,

reposi damunt nostre.

Referma l'obra de les nostres mans;
sí, dóna-li fermesa.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses Col 3:1-5, 9-11

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la nostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria. Per tant, feu morir allò que us lliga a la terra: fornicació, impuresa, passions, mals desigs i l'amor al diner, que és una idolatria; no us enganyeu els uns als altres, vosaltres que us heu despulat de l'home antic i del seu estil d'obrar, i us heu revestit del nou, que es renova a imatge del seu Creador i avança cap al ple coneixement. Aquí ja no compta ser grec o jueu, circumcís o incircumcís, bàrbar o escita, esclau o lliure, sinó que Crist ho és tot i és de tots.

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc Lc 12:13-21

En aquell temps, un de la gent digué a Jesús: «Mestre, convenceu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència.» Jesús li contestà: «Bon home, ¿qui m'ha encomanat a mi que fes de jutge o de mediador entre vosaltres?» Llavors digué a tothom: «Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tinguis diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida.» I els ho explicà amb una paràbola: «Un home ric

va treure de les seves terres unes collites tan abundants, que no tenia on guardar-les. Tot rumiant, es va dir: Ja sé què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans, hi guardaré tot el meu gra i les altres mercaderies meves i em diré a mi mateix: Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te. Però Déu li digué: Vas errat! Aquesta mateixa nit et reclamaré el deute de la teva vida i tot això que volies guardar-te, ¿de qui serà? Així passa amb tothom qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric als ulls de Déu.»

Salmo 89 (90)

Haces que el hombre vuelva al polvo cuando dices: "Volved al polvo, seres humanos."

En verdad, mil años, para ti, son como el día de ayer, que pasó.

¡Son como unas cuantas horas de la noche!

Arrastras a los hombres con violencia, cual si fueran solo un sueño; son como la hierba, que brota y florece a la mañana, pero a la tarde se marchita y muere.

Enseñanos a contar bien nuestros días,

(segueix del darrera)

més febles, pels malalts o pels angoixats pels problemes de la vida. Necessiten la nostra solidaritat i la nostra pregària.

El dit de l'anell ens convida a pregar pels matrimonis, per la gent que uneix les seves vides per amor.

5. EL DIT PETIT.

Per acabar, tenim el nostre dit petit, dit auricular, o dit gorrí, o menut, o menovell, o menuell, o petit, o xic, o garranxet, o corronxet.

És el més petit de tots els dits. Ens recorda que, després de pregar pels altres, podrem descobrir millor què hem de demanar per a nosaltres mateixos.

Amb els nostres dits i amb el nostre cor dirigim les nostres pregàries al nostre Pare Déu.

(Adaptació d'una pregària de Jorge Mario bergoglio). Aportat per en Vicenç i l'Ester

para que nuestra mente alcance sabiduría.

¡Señor, vuélvete a nosotros!

¿Cuánto más tardarás?

¡Ten compasión de estos siervos tuyos!

Llénanos de tu amor al comenzar el día,

y alegres cantaremos toda nuestra vida.

Que la bondad del Señor, nuestro Dios, esté sobre nosotros.

¡Afirma, Señor, nuestro trabajo!

¡Afirma, sí, nuestro trabajo!